

BÀI HỌC 8

THỜ LẠY ĐÁNG DỰNG NÊN TRỜI VÀ ĐẤT

CÂU GỐC: “Điều ấy đoạn, tôi thấy một vị thiên sứ khác bay giữa trời, có Tin Lành đời đời, đăng rao truyền cho dân cư trên đất, cho mọi nước, mọi chi phái, mọi tiếng, và mọi dân tộc.” (Khải huyền 14:6).

ĐỌC KINH THÁNH TUẦN NÀY: *Khải huyền 14:6, 7; Ma-thi-ơ 24:14; Ga-la-ti 3:22; Lu-ca 23:32–43; Khải huyền 14:8–12.*

Là tín đồ Cơ Đốc Phục Lâm chúng ta tin vào “chân lý của thời đại”. Chân lý tỏ bày theo Kinh Thánh ấy là Lễ thật của Chúa sẽ được tỏ bày cho nhân loại vào thời điểm họ cần biết chân lý của Ngài nhất. Và qua thời gian, Đức Chúa Trời tiếp tục làm sáng tỏ lễ thật mà Ngài ban cho chúng ta (2 Phi-e-rơ 1:12). Để hiểu “chân lý của thời đại” chúng ta có thể tìm thấy trong lời hứa đầu tiên về Tin Lành (Sáng thế Ký 3:15). Đức Chúa Trời đã ban lời hứa về sự cứu rỗi (Tin Lành hoặc Phúc Âm) cho A-đam và Ê-va rằng Đấng Cứu Thế sẽ đến từ dòng dõi mà người nữ, Ê-va, sanh ra. Ngài nhắc lại lời hứa ấy với Áp-ra-ham trong Sáng thế Ký 18:18. Và khi Đức Chúa Giê-su ra đời, Ngài là Đấng Cứu Thế mà Đức Chúa Trời đã hứa từ buổi ban đầu về Tin Lành (Mác 10:45).

Ngày hôm nay, trong thời hiện đại, chúng ta có sứ điệp của Ba Thiên Sứ (Khải huyền 14:6-12) là “chân lý của thời đại” chúng ta đang sống. Đây là chân lý mà mọi người trong thế gian ngày nay phải cấp bách cần biết.

Tuần lễ này chúng ta sẽ nghiên cứu đến sứ mạng của thiên sứ thứ nhất. Sứ điệp này mang nhiều lễ thật quan trọng cho tất cả mọi ai muốn giữ lòng trung tín với Chúa trong những thời kỳ khó khăn sắp tới.

MỘT TIN MỪNG LỚN CHO MUÔN NGƯỜI

Đọc Khải huyền 14:6; Ma-thi-ơ 24:15; và Ma-thi-ơ 28:19. Mỗi câu Kinh Thánh này chung qui nói về cùng một tư tưởng. Tư tưởng ấy là gì? Làm thế nào để các câu này giúp chúng ta, là hội thánh Chúa, biết tầm quan trọng của trách nhiệm mang tin lành đến cho muôn người và giúp họ biết về Đức Chúa Giê-su?

Chúng ta có thể nói rằng sứ điệp của thiên sứ thứ nhất cùng là mạng lệnh mà Đức Chúa Giê-su đã truyền cho các môn đồ Ngài trong Ma-thi-ơ 28:19. Sứ điệp của thiên sứ thứ nhất là “chân lý của thời đại” cho con người trong thời đại chúng ta. Như đã nói trong bài học ngày hôm qua, chân lý cho thời đại là chân lý mà chúng ta cần có nhất.

Bạn có thấy trong cả ba câu Kinh Thánh đều cho thấy rằng chúng ta phải truyền rao lời Chúa cho mọi người. Mỗi một người của mọi quốc gia, mọi dân tộc, mọi gia đình, mọi ngôn ngữ và tất cả mọi cư dân sống trên mặt địa cầu. Mọi người phải biết, vì lẽ thật này là cho tất cả mọi người không chừa bỏ một ai.

Đọc Ga-la-ti 3:22. Câu này cho chúng ta thấy gì về tư tưởng rằng mọi người sống trên mặt địa cầu đều cần phải được nghe và biết về Phúc Âm?

Tội lỗi ở khắp nơi. Mọi người trên thế giới này đều có phạm tội và vi phạm luật pháp của Đức Chúa Trời. Tội lỗi sẽ không dứt, chúng ta cứ phải sống trong tội lỗi. Nếu không có ai cứu chúng ta ra khỏi vũng bùn lầy này, chúng ta thấy đều nhận được tiền trả công cho tội lỗi mình, là sự chết. Sự chết đời đời và ngăn cản không cho chúng ta được đoàn tụ lại với Cha Thiên Thượng của chúng ta.

Chúng ta cần có một Đấng Cứu Chuộc cho mình. Chúng ta có bốn phạm phải rao truyền Tin Mừng có Đấng Cứu Chuộc cho mọi người, vì Đấng ấy là món quà diệu kỳ mà Đức Chúa Trời đã ban cho nhân loại. Đó là lý do vì sao giáo hội Cơ Đốc Phục Lâm đi khắp cùng mặt đất để truyền rao Tin Mừng cứu rỗi cho mọi người, mọi giống dân, mọi ngôn ngữ, mọi quốc gia, mọi chính kiến.

Vì sao việc chia sẻ Tin Mừng cho nhiều người là rất hữu ích cho đời sống tâm linh của chúng ta? Vì sao làm chứng cho người quanh mình là một trong những cách hay nhất để giúp chúng ta sẵn sàng cho ngày Đức Chúa Giê-su hồi lai?

KẸ TRỘM TRÊN THẬP TỰ GIÁ VÀ TIN LÀNH

Đọc Lu-ca 23:32-43. Câu chuyện về tên trộm trên thập tự giá cho chúng ta thấy được niềm hy vọng nào về “Tin Lành” được truyền ra cho mọi tội nhân (Khải huyền 14:6)?

Bà White viết về tên trộm trên cây thập tự cùng chịu án tử hình đồng lúc với Đức Chúa Giê-su. Tên cướp này là một kẻ phạm tội đến độ phải bị xử tử theo luật pháp thời ấy. Nhưng lòng hăn không hoàn toàn chai đá. “Tên cướp đã sống một nếp đời tội lỗi và đã khép chặt cửa lòng hăn về niềm tin vào Đức Chúa Giê-su. Đời hăn ngày càng chìm sâu trong tội lỗi. Rồi hăn bị bắt, bị buộc tội và hăn sẽ phải bị xử tử bằng cách chết treo trên thập tự giá.” – Phong trích *Niềm Hy Vọng Muôn Đời – The Desire of Ages*, trang 749.

Nhưng điều gì xảy ra cho kẻ trộm cướp đáng tội chết này? Khi bị treo trên thập tự giá hăn ý thức được người bị treo kế bên hăn là Đức Chúa Giê-su và Ngài là con Đức Chúa Trời. Kẻ tội nhân đã kêu lên, “Chúa Giê-su ôi, khi Ngài đến trong nước mình rồi, xin nhớ lấy tôi!” (Lu-ca 23:42).

Đức Chúa Giê-su trả lời ra sao với lời kêu nài ấy? Ngài có trả lời, “Xin lỗi bạn, nhưng đã bao lâu bạn đã từ chối ta, và ngày càng chìm sâu trong tội lỗi?” Hoặc Ngài nhắc lại cho hăn những tội lỗi của hăn và trả lời hăn rằng, “trễ quá rồi,” không? Kẻ trộm cướp này tội lỗi đầy đủ, hăn chẳng có gì để xứng đáng cho Chúa nhìn, nhưng Đức Chúa Giê-su đã trả lời, “Quả thật, ta nói cùng ngươi hôm nay, ngươi sẽ được ở với ta trong nơi Ba-ra-đi.”

Câu trả lời của Đức Chúa Giê-su với tên trộm là Tin Mừng đời đời. Tin mừng này chính là sứ điệp của thiên sứ thứ nhất. Đó là tâm điểm của mọi điều chúng ta tin và chúng ta giảng dạy.

Niềm hy vọng nào bạn tìm thấy được qua câu chuyện của tên trộm bị treo trên thập tự giá?

HÃY KÍNH SỢ ĐỨC CHÚA TRỜI VÀ TÔN VINH NGÀI

Đọc Khải huyền 14:7. Câu “hãy kính sợ Đức Chúa Trời” có nghĩa là gì và “tôn vinh Ngài” là làm gì? Chúng ta tôn vinh Chúa như thế nào, bằng cách nào? Các tư tưởng này liên hệ thế nào với câu Kinh Thánh trước đó, Khải huyền 14:6?

Chúng ta thấy có hai hành động trong câu này, trước hết là “kính sợ Đức Chúa Trời” và sau đó “tôn vinh Ngài”. Nếu chúng ta thật sự kính sợ Đức Chúa Trời thì chúng ta sẽ sống cách nào để mang sự vinh hiển đến cho Ngài. Hành động thứ nhất đưa đến hành động thứ hai.

Đọc Sáng thế Ký 22:12; Xuất Ê-díp-tô Ký 20:20; Gióp 1:9; Truyền đạo 12:13; và Ma-thi-ơ 5:16. Bằng cách nào các câu này giúp chúng ta hiểu hành động “kính sợ Đức Chúa Trời” là gì? Các câu Kinh Thánh này cũng dạy chúng ta thấy sự liên hệ giữa lòng kính sợ Đức Chúa Trời và tôn vinh Ngài như thế nào?

Trong các câu Kinh Thánh trên, cái mạng lệnh phải “kính sợ Đức Chúa Trời” dính liền với sự vâng lời Ngài. Khi chúng ta vâng lời Chúa và làm đều đúng, chúng ta mang sự vinh hiển cho Ngài. Nhiều người nói rằng kính sợ Chúa tức là kính Chúa và thờ lạy Ngài. Đúng, nhưng ý nghĩa của việc “kính sợ Chúa” còn sâu xa hơn cả lòng tôn kính và sự thờ lạy. Chúng chỉ về sự thật rằng chúng ta là những con người đã được sinh ra trong tội lỗi và chúng ta đã làm những điều tội lỗi. Nếu chúng ta ý thức được sự bất toàn này của mình thì đó là “kính sợ Chúa”. Vì sự kính sợ ấy mới đưa chúng ta đến dưới chân Thập Tự Giá để được tha thứ. Vì sự kính sợ ấy mới đưa chúng ta đến sự tiếp nhận quyền năng của Đức Chúa Trời để rửa sạch tội ác mà ma quỷ phủ trùm chúng ta. Bởi có sự kính sợ ấy mà chúng ta mới hiểu rằng nếu không có Thập Tự Giá, linh hồn chúng ta sẽ bị hư mất (đọc Ma-thi-ơ 10:28).

Bạn đã có bao giờ trải nghiệm được ý nghĩa của lòng thật sự kính sợ Đức Chúa Trời chưa?

ĐÃ ĐẾN LÚC ĐỂ ĐỨC CHÚA TRỜI PHÁN XÉT MỌI NGƯỜI

Kinh Thánh nói rõ ràng rằng Đức Chúa Trời là Chúa của sự công bình và Ngài sẽ đoán xét hết thảy mọi người (Khải huyền 14:7). Sẽ có một ngày sự công bình của Đức Chúa Trời sẽ đến và lúc ấy là lúc mọi người toàn thế giới sẽ bị phán xét. Ngày phán xét của Đức Chúa Trời sẽ đến và không còn sự bất công nhưng sẽ mang lại sự công bằng đã bị thiếu sót trong đời nầy.

Đọc Ma-thi-ơ 12:36; Truyền đạo 12:14; Rô-ma 2:6; và 1 Cô-rinh-tô 4:5. Sau khi đọc hết các câu nầy hãy tự hỏi, “Có thể nào một hành động hay việc làm của tôi sẽ đủ để cứu tôi khi Đức Chúa Trời phán xét cả cuộc đời tôi?”

Đức Chúa Trời biết trên đầu chúng ta có bao nhiêu sợi tóc. Cũng cùng Đức Chúa Trời sẽ phán xét hết thảy mọi người nào đã sống trên mặt địa cầu. Phải chúng ta thảy đều sẽ bị phán xét. Nhưng sẽ không có sự hình phạt cho những tín đồ của Đức Chúa Giê-su, vì họ đã được làm sạch khỏi mọi tội lỗi nhờ bởi sự cứu chuộc của Đức Chúa Giê-su.

“Loài người, trước mặt Đức Chúa Trời đều là những kẻ có tội. Nhưng Đức Chúa Giê-su đã đứng giữa loài người và Đức Chúa Trời. Ngài sẽ làm chứng về họ với Đức Chúa Cha, rằng nhiều linh hồn đã từ bỏ tội lỗi. Bởi đức tin, họ đã dâng linh hồn họ cho Đức Chúa Giê-su. Ngài sẽ xin Cha mình hãy có sự nhân từ với họ. Sa-tan sẽ lên tiếng tố cáo rằng họ là tội nhân và họ thuộc về hắn, nhưng Đức Chúa Giê-su đã làm sạch các linh hồn nầy bằng nhận lãnh mọi tội lỗi của họ và chết vì các tội ấy tại Thập Tự Giá. Sự vâng phục của Đức Chúa Giê-su đã làm Ngài phải chết. Nhưng sự chiến thắng của Ngài đã ban cho Ngài mọi quyền năng của thiên đàng và thế gian, nên Ngài có thể nói cùng Cha mình mọi linh hồn nào đã tiếp nhận sự hy sinh của Ngài sẽ được hưởng sự nhân từ của Đức Chúa Trời.” – phỏng trích Ellen G. White, *Các Lời Chứng Cho Hội Thánh – Testimonies for the Church*, bộ 6, trang 471.

THỜ PHƯỢNG ĐỨC CHÚA TRỜI LÀ ĐẲNG ĐÃ DỰNG NÊN TRỜI ĐẤT

Đọc lại Khải huyền 14:6, 7. Phân tích các câu này thành từng phần nhỏ và nghiên cứu. Mỗi phần nhỏ của các câu này nói gì, và thế nào mà tất cả đều liên kết với nhau?

Đức Chúa Giê-su truyền cho dân Ngài phải rao truyền Tin Lành đời đời. Ngài truyền chúng ta phải làm chứng về Ngài cho người khác. Ngài cũng truyền cho chúng ta phải kính sợ Đức Chúa Trời và tôn vinh Ngài. Nhưng còn có một điều nữa mà Đức Chúa Giê-su truyền dân Ngài phải làm trong thời kỳ cuối cùng. Ngài truyền họ phải thờ phượng Đức Chúa Trời vì Ngài là Đấng đã dựng nên họ. Mệnh lệnh này là một phần của chân lý của thời đại. Chúng ta đã học và biết chân lý của thời đại này là chân lý mà chúng ta cần nhất trong thời chúng ta đang sống đây. Chân lý của thời đại chúng ta đây là các điều sau: (1) Tin Lành (Phúc Âm) còn đến muôn đời; (2) Mệnh lệnh Chúa truyền phải làm chứng về Đức Chúa Giê-su cho muôn người; (3) Sự thật rằng chúng ta đang sống trong giai đoạn mà Đức Chúa Trời đang phán xét mọi người đã sống trên mặt địa cầu.

Tất cả các điều ấy là sự thật và là chân lý của thời đại. Nhưng chúng đều là vô nghĩa nếu chúng ta không thờ phượng Đức Chúa Trời là Đấng đã dựng nên chúng ta.

Khi chúng ta thờ phượng Đấng dựng nên chúng ta thì chúng ta mới hiểu được loài người là gì và họ phải sống cách nào. Chúng ta hiểu rằng loài người cao quý hơn muôn vật trên thế gian vì họ đã được dựng nên theo ảnh tượng của Đức Chúa Trời là Đấng đã tạo dựng họ. Chúng ta được giống như Chúa trên nhiều phương diện. Khi chúng ta thờ phượng Đấng dựng nên mình, chúng ta bày tỏ cho mọi người thấy rằng chúng ta nương tựa và nhờ nơi Ngài để có sự sống và cho niềm hy vọng của tương lai chúng ta. Đó là lý do vì sao việc giữ ngày thứ bảy Sa-bát là hệ trọng. Ngày Sa-bát là bằng chứng đánh dấu rằng Đức Chúa Trời là Đấng Tạo Hóa nên chúng ta chỉ thờ lạy một mình Ngài mà thôi.

Đọc Khải huyền 14:8-11. Các câu này giúp chúng ta hiểu vì sao việc thờ phượng Chúa là Đấng dựng nên chúng ta là rất quan trọng.

NGHIÊN CỨU BỔ TÚC:

Đã từ lâu, các học giả Kinh Thánh đã thấy có sự liên kết giữa mạng lệnh phải thờ phượng Đức Chúa Trời như đã khải thị cho Giăng trong Khải huyền 14:7 phù hợp với điều răn thứ tư mà Đức Chúa Trời đã truyền cho Môi-se trong Xuất Ê-díp-tô Ký 20:11. Cả hai đều giống nhau, chỉ có một phần khác mà Khải huyền có ghi thêm, “Hãy thờ phượng Đấng dựng nên trời, đất, biển và *các suối nước*.” Trong Xuất Ê-díp-tô-ký Đức Chúa Trời truyền, “vì trong sáu ngày Đức Giê-hô-va đã dựng nên trời, đất, biển, và muôn vật ở trong đó”. Các suối nước hay nguồn của các dòng nước mới có thể mang lại sự sống cho con người hay là sự tuôn đổ của các nguồn nước.

Sự khác nhau này, theo ông John Baldwin, một học giả Kinh Thánh, “Chúng ta phải nhớ là sứ đồ Giăng viết các câu này để chỉ về thời kỳ mà Đức Chúa Trời sẽ phán xét mọi người. Có thể thiên sứ muốn nhắc nhở các độc giả sách Khải huyền về cái thời kỳ mà Đức Chúa Trời đã đoán phạt loài người, và Ngài đã để cho các nguồn nước tuôn đổ để mang trận Đại Hồng Thủy đến để bao trùm toàn thế giới, thì sự phán xét trong thời kỳ cuối cùng cũng cùng một thể ấy.” – phỏng trích John Baldwin, *Creation, Catastrophe and Calvary* (xuất bản bởi Review and Herald Publishing Association, 2000), trang 27.

ĐỀ TÀI THẢO LUẬN:

1. Tội lỗi là một nan đề rất lớn. Nhưng tại sao Đức Chúa Trời chỉ có một câu trả lời cho nan đề ấy, và như vậy là đủ?
2. Bài học nào khác chúng ta học được từ câu chuyện của tên cướp trên thập tự giá? Câu chuyện này có cho chúng ta thấy được quyền lực của Thập Tự Giá có thể thay đổi cuộc đời chúng ta không?